NN 41/2018 (4.5.2018.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-362/17-5 od 5. travnja 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

804

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koje zastupa opunomoćenica Irena Brezovečki, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi pokretanja postupka ozakonjenja, na sjednici vijeća održanoj dana 5. travnja 2018.

presudio je

I. Poništava se pojedinačna odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/681, urbroj: 376-10-17-2 od 20. studenoga 2017.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženik je u formi dopisa obavijestio tužitelja da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka ozakonjenja postojećeg stanja kabela za područja slijedećih gradova i naselja: Labin, Vodnjan, Stupnik, Pazin, Jastrebarsko i Rovinj.

Protiv navedenog dopisa tužitelj je podnio tužbu u kojoj ističe kako je dopisom u suštini odbačen njegov zahtjev za pokretanje postupka ozakonjenja koji je podnio sukladno članku 16. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (»Narodne novine«, broj 36/16., dalje: Pravilnik). Tuženik tvrdi kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, jer nije ispunjena pretpostavka da bi tužitelj bio infrastrukturni operator. Smatra da se radi o pojedinačnoj odluci u smislu odredbe članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima »Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), ocjena čije zakonitosti može biti predmet upravnog spora, a forma u kojoj je akt donesen nije odlučna. Nadalje smatra kako je priložio svu potrebnu dokumentaciju za sređivanje postojećeg stanja kabela koji su od strane drugih operatora neovlašteno uvučeni u kabelsku kanalizaciju tužitelja, bez prethodnog zaključenja s tužiteljem ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelske kanalizacije. Poziva se na odredbu članka 30. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK). Stajalište tuženika zasnovano je na činjenici da su gradovi i općine na koje se odnosi zahtjev u ovom predmetu pokrenuli postupke utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta u smislu odredbe članka 28. stavka 6. ZEK-a, da je tuženik u tim predmetima donio odgovarajuća rješenja koja još nisu postala pravomoćna jer su za dio predmeta u tijeku upravni sporovi dok su za Vodnjan, Pazin i Rovinj odlukama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poništena rješenja tuženika. Ističe kako je prije obraćanja tuženiku poslao pozive operatorima da prijave svoje kabele položene u kabelskoj kanalizaciji na području navedenih gradova i općina, što je sukladno odredbi članka 16. stavka 4. Pravilnika. Ukazuje kako je u postupku priložio dokaze da je infrastrukturni operator, što je bio dužan sukladno odredbi članka 16. stavka 5. Pravilnika. Smatra kako ga je tuženik prije odbacivanja zahtjeva trebao pozvati na dostavu odgovarajućih dokaza sukladno odredbi članka 47. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09., dalje: ZUP) te da potvrda o pravu puta nije jedini dokument kojim se može dokazati svojstvo infrastrukturnog operatora, nego to mogu biti i drugi dokazi što proizlazi iz članka 3. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj 152/11. i 151/14.), odnosno kao relevantni dokaz u obzir dolazi: uporabna dozvola izgrađene elektroničke komunikacijske infrastrukture (dalje: EKI) koja glasi na podnositelja zahtjeva ili na ime univerzalnih ili pojedinačnih pravnih prednika; ovjerena izjava ovlaštenog predstavnika infrastrukturnog operatora, dana pod punom materijalnom i kaznenom odgovornošću, da se infrastrukturni operator koristi EKI bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine na kojoj je izgrađena ta EKI u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja; dokaz o gradnji EKI (neki od dokumenata investicijske izgradnje kao